

Ujo piimä ja kesy silli

Ujo piimä ja kesy silli lojuivat vaisuina valintamyymälän hyllyssä. Elo oli nuijaa, mitään ei tapahtunut, asiakkaitakin kävi harvoin.

— Voi jos sitä meikäpöikkin joskus pääsisi näyttämään kyntensä, apehti ujo piimä. — Minustakin voisi tulla vaikka mitä, teräsmies ja semmosta, kun saisi yrittää.

— Sanos muuta, vastasi kesy silli. — Minä tapasin kerran merillä ollessani viiden tuuman jakoavaimen. Se oli lähtöisin jostakin rautakaupasta ja siinä oli kyllä tosi rautanen jätkä. Nauroi vaan, vaikka oli seittemän syltä vettä päällä ja ruostetta varressa. Se oli nääs pudonnut pohjaan.

— Niin, kyllähän ne rautakaupan karjut tiedetään, aprikoi ujo piimä. — Mutta täällä valintapuolella ei ole koskaan ylenemisen mahdollisuuksia.

Silloin astui sisään asiakas, läheisen yrityksen toimitusjohtajan rouva. Hän otti korin ja lähti kiertelemään kauppaa. Tuli kesyn sillin kohdalle ja rupesi tökkimään sormellaan.

— Kauppias kuulkaapas, onkohan tämä silli tuoretta. Tuntuu vähän pehmoselle, hän huhui.

— Näpit irti akka jumalauta, pihisi kesy silli mie-

lessään, muttei tohtinut virkkoa mitään ääneen, pehmeä kun oli luonteeltaankin.

— Kyllä se, rouva, varmasti on tuoretta, vakuutteli kauppias. Juuri aamulla kalastajat toivat mereltä.

— Senhän kyllä valehtelit, kesy silli mutisi, onhan tässä löhötty jo pari viikkoa. Härskinä oltaisiin, ellei olisi joka päivä suolaa lisätty.

Sitten rouva otti käteensä ujon piimän ja alkoi sihtaila viimeistä myyntipäivää. Ujo piimä oli hyvin totisena ja yritti ryhdistäytyä. Nainen ei puhunut mitään, näytti hyväksyvän piimän ja siirsi sen ostokoriinsa sillin viereen.

— Nyt sitä mentiin. Hyvästi haaveet. Ei tullut meistä koviksia, ehti kesy silli supattaa ujon piimän korvaan ennen kuin päättiin kassalle, jossa piti taas vetää naama peruslukemille.

— Ja rouvallehan laiteetaan sitten se kuitti, kysäisi kauppias mielevästi, ikäänkuin vihjaillen.

— No juu, kuittihan se pitäisi saada. Jos kauppias panee siihen vaikka että on ostettu rautanauloja niinku tuon piimän sijasta ja sitten vaikkapa jakoavain eikä silliä. Raimo sanoo, että ne

menee sillä alilla paremmin läpi firman verovähennyksinä. Ja kauppiashan tuntee hyvin meidän Raimon, eiks juu, rouva leperteli ja sai kuittinsa.

Hän sujautti ujon piimän ja kesyn sillin muovikassiin ja lähti huristelemaan pienellä autollaan uusille ostoksille. Rouva osti vielä kemikalikaupasta pari pientä pullollista virranjakajan kansia, kenkäpuodista kuudella sadalla kauhakuormaajan jarrukenkiä ja muoti-shopista muutamia liuku-laakerin takapotkuvastuksia. Sitten hän meni kotiin, pani ujon piimän ja kesyn sillin jääkaappiin ja muut ostoksensa vaatekomeroon sekä ryhtyi kauneusunille.

Tämä tarina opettaa lähinnä sen, että yrittänyttä ei laiteta. Haaveita kannattaa aina ylläpitää, tuntuvatpa ne kuinka mahdottomilta tahansa, sillä aina voi sattua onnenpotku, joka tekee niistä totta. Näin kävi rautanauloiksi ylennetylle ujolle piimälle ja jakoavaimeksi päässeelle kesylle sillille. Tuo päivä oli varmasti onnellisin molempien lyhyen elämän aikana.